Ч. 133. Субота 15 (28) червня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Старостнах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Про недугу анґлійского короля Едварда. — Вісти про Болгарию.)

Про недугу анґлійского короля доносять тамошні часописи таке: Король Едвард був від якого місяця недужий; про те доносили від часу до часу телеґрами, однако ніхто ні в Анґлії, ні в прочій Европі не надіяв ся, щоби недуга короля була так небезпечна. Як тепер показує ся, мав король перед місяцем запедуждати на біґунку. Лікарі усунули вправді ту недугу, але натомість проявив ся запір, а дальше і запалене сліпої кішки, король почував себе чим раз гірше. Однако супротив заповідженої коронациї не піддавав ся недузі, аби не робити заводу населеню Анґлії і заграниці. Ще на кілька днів перед коронациєю прибочні лікарі почали уважати переведене операциї доконечним. Король знав о тім, але хотів відложити операцию на час по коронациї. — Щеві второк вечером приймав король лично заграничних князів і представителів двірским обідом. Однако з ним було вже так зле, що їдучи на обід в повозі зімлів. Також підчас обіду замітили гості, що король дуже змінений і що ледви держить ся на ногах. — По тім приємі королеви нагле погіршило ся так дуже, що відкладати дальше операцию показало ся неможливим. Коло бедра нагромадило ся тільки ропи, що треба єї було сейчас випустити. Отже на нараді лікарів одним голосом більшости ухвалено чим скорше приступити до операциї, на що й король згодив ся. Операция розпочала ся в середу около $1^1/_2$ години в полудне (після нашого часу коло 4-ої). Короля захльороформовано і отворено жолудкову яму коло правого бедра раною на 4 цалі довгою. Тепер випущено ропу, а рану зашито. Цілої операциї довершив найзаменитший анґлійский хірурґ, др. Тревіс. — По операциї королеви зробило ся значно ліпше, так, що не чув ніяких болів. Однако лікарі кажуть, що критичний час по операциї буде тревати ще два дни. Коли король ті два дни перебуде щасливо, єсть надія, що подужає. В противнім случаю треба приготовити ся на неминучу катастрофу. — Серед анґлійского населеня панує в наслідок королівскої недуги і відложеня коронациї велике пригноблене. Товпи облягають юоролівску палату, ждучи на бюлетини о стані королівского здоровля. Бюлетини оповіщують що три години, розліплюючи плякати на мурах палати і по рогах улиць. Секретар королівского двора візвав до себе всїх начальних редакторів, і просив їх подавати вісти про хід королівскої недуги лише після урядових бюлетинів, аби на дармо не ширити тревоги і сплетень серед публики. — Наслідки королівскої недуги для Льондона дуже сумні. Особливо потерпіли із за відложеня коронациї купці, реставратори, підприємці і т. ин. Богато з них поробили собі великі видатки, а тепер стали невиплатні. Значна часть з них була обезпечена на случай, коли би коронация не відбула ся. В наслідок того товариства обезпечень стратили понад міліон фунтів штерлінґів, т. є. 25 міліонів корон. — Мимо відкликаня коронациї приїздить до Льондона дуже богато людий з провинциї, аби придивити ся декорациям, трибунам, триюмфальним воротам і т. ин., котрі тепер розбирають ся. Заповідженнй на день коронациї обід для пів міліона убогих таки відбуде ся. Так бажав собі король. Рівнож відбудуть ся богослуженя по церквах, але не коронацийні, тільно з прошенєм о подужане короля.

Як мадярскі а за ними віденьскі часописи доносять, старав ся князь Фердинанд болгарский в часї свого побуту на росийскім дворі о те, щоби Болгария була оголошена королївством. Ті часописи мали одержати з Петербурга вісти, що цар цілком не противить ся забаганкам болгарского князя і що росийске правительство буде мабуть підпирати ті заходи перед Туреччиною. Також і Австрия не буде імовірно робити перепон, коли та справа буде порушена, тільки що то доси ще не стало ся. Не знати лиш — пишуть ті ґазети — яке становище займе супротив того сама Туреччина і другі балканьскі держави. Без зміни берлиньского договора така справа не дасть перевести ся, а щоби спонукати до того Туреччину, треба буде в найлучшім случаю таких самих довгих та тяжких переговорів і способів, як то було в справі Крети.

Новинки.

Львів дня 27-го червня 1902.

— **Іменованя.** П. Президент міністрів яко управитель міністерства внутрішних справ іменував старостами старших повітових комісарів: Михайла Хоецкого, Володислава Куликовского, Івана Матковского і секретаря Намістництва Альберта Рожаньского; секретарями намістництва повітових комісарів: Станислава Порта, Володи-

ВОДОВІД.

(З француского — Рене Базена.

То, що вам розповім, лучило ся перед давними, давними літами в Іспанії. Уявіть собі велику рівнину, окружену з усіх сторін великими горами, в котрих не можна було добачити виходу, ні від входу, ні від заходу, півночи і полудня. Облаки, що налягли на на острі вершки тих гір, лиш рідко, і то хиба місцями, тратили ту голубу краску, котра показує нам віддалені місця, хочби й як сумні, в якімсь красшім, веселіпшім сьвітлі. Лиш рано, або вечером, показувало ярке проміне сонця глядячим далеко очам цілковиту наґість тих диких скалистих пропастий, і тоді можна було побачити стрімкі, подерті стіни, острі вершки, утворені з глини і пісковця, котрі вітер і дощ поволи силували ся знищити. Але нігде не видко було лісів, або хоч би найменшого сліду зелени в тих страшних скалистих зломах, в тих великаньских бовдурах, всюди царила пустка неурожайної, безплідної землі. Людска нога не важила ся ще постати на тих непривітних, грізних скалах. Ловці, що неустрашимо запускали ся дальше як другі, впевнювали за кождим разом повертаючи з того заклятого сьвіта, що там не було иньших зьвірят, як лиш орли, котрі загнані сюди вітром, чим скорше старали ся вертати в менше дикі і непривітні околиці.

Долина, окружена тими пустими скалами, була також неурожайна, суха і бідна. Лиш мало стад пасло ся на луках, де коротка трава ледви мала час пробити суху землю, а вже огненне проміне сонця знов єї спалило і висушило. Удушлива спека стояла ціле літо над долиною. Улудні воздушні явища не були тут рідкі. Збіже росло хиба на пядь від землі на потрісканій від жару ріли. Благодатної, осьвіжуючої тіни дерев нігде тут не було, бо всюди була недостача води, а що призбирано із зимових доців в камінних долах на літо, виставало ледве на заспокоєне спраги людий і худоби, коли настала горяча пора. Одним словом, був то страшний край! Однако, людске серце дивне, і всі, що мешкали в тій долині, любили єї, і взаїмно завидували собі тої твердої, неурожайної, тяжкої до оброблення землі, та каждий силував ся що року придбати більше того пороху, хоч жнива на нїм бували все більше як сумнівні.

Мешканці тої долини майже не стикали ся з прочим сьвітом; тому їх звичаї і спосіб житя були дуже прості, грубі, і під стріхами їх камінних хат вже нераз зводили ся кровaві борби, що мали початок звичайно в спорі двох родин о посідане криниці. З того родила ся часто глубока і завзята ненависть, що тревала і по кількадесять літ між членами двох родин. Дівчина, що мала камінний діл на воду, уважала ся богачкою, і скоро виходила замуж. Так само й хлопець, властитель цистерни, уважав ся богачем.

І може то було причиною, що Аґаре, шестий син Муноза, найбогатійшого селянина в долині, став такий чудний і неприступний.

Одного дня сказав до него отець:

— Маю пять цистерн. Кождий з моїх перших пятьох синів дістане по одній, але мій наймолодший син Аґаре має мати право засмотрювати свій дім і свою худобу водою із всіх пятьох. Вся вода має належати до него так само, як до кождого иншого з его братів, а его худоба має пити з камінного корита разом з худобою братів. Буде мати свою власну дорогу через поля братів. Він буде шанувати їх овес і жито, женучи свою худобу, а братя будуть свобідно перепускати через свої поля его мулів з водою. В той спосіб буде все згода і мир між моїми синами.

На жаль між братьми вже кипіло. Навіть в присутности вітця висьмівали старші братя наймолодшого і казали нераз, що признають єму єго право, але позбавлять єго сейчас того права, скоро лиш настане посуха.

— Аґаре — сказали они — властитель землі без води для себе і худоби, найліпше зробить, коли від початку літа не приступить до наших кирниць. Наші дівчата будуть сьміяти ся, коли побачать, що ти ходиш від (дної кирниці до другої і жебраєш воду. А крім

мира Бентковского, Бронислава Черного і Витовта Лясоту-Калін.

— Вибори радних міста Львова. Передвчера переведено скрутинію в 5 салях. Найбільше голосів одержали пп.: Ігнатович (1326), Венцель (1222), Крох (1141), Гудец (1015) і Шляен (966). До тіснійшого вибору імовірно не прийде.

— Іспит зрілости в рускій ґімназиї в Перемишли відбув ся сего року в днях від 17—23 червня під проводом делегата ц. к. Ради шкільної, директора Едварда Харкевича. До іспиту приступило 35 абітуриєнтів. З тих здало з відзначенем 7, з добрим успіхом 25, з поправкою 2, один відступив від іспиту задля слабости, так що здавати буде по фериях, не репробований нїхто. З відзначенем здали іспит: Балакин Михайло, Ґемба Іван, Котович Михайло, Малиновский Стефан, Масляник Мирон, Напурко Володимир, Цеглиньский Николай. З добрим успіхом здали іспит: Бабик Михайло, Вахнянин Омелян, Вітик Стефан, Вовк Николай, Задорецкий Атанас, Кончевич Теодосий, Кузич Василь, Лотоцкий Амброс, Малецкий Онуфрей, Манастирецкий Теодозій, Манастирский Теофіль, Масляник Михайло, Петрик Анатоль, Прийма Теофіль, Рогужиньский Юстин, Салук Лука, Турчин Лука, Федевич Іван, Шемердяк Лев, Шехович Богдан, Шкірко Николай, Якимович Іларий, Падох Василь, Біліньский Володимир, Рудавский Антін.

— Загальні збори филії львівского товариства ґімнастичного „Сокіл" в Станиславові відбудуть ся в неділю дня 29 с. м. о годині 5-ій по полудни в комнатах „Руской Бесїди" при улици Собіского ч. 28.

— Вступні іспити до приготовляючої і I кляси на шк. р. 1902/3 в ц. к. II. (рускій) ґімназиї в Перемишли відбудуть ся дня 15-го липня перед фериями, а в днях 1 і 2 вересня по фериях. Зголошувати ся належить один день перед іспитом в Дирекциї ґімназиї і неминучо принести з собою: 1) метрику ученика, 2) сьвідоцтво шкільне, як ученик ходив до публичної школи, 3) сьвідоцтво лїкарске що до защіпленої взглядно відновленої віспи.

— Бузецка филїя руского товариства педаґоґічного запрошує всїх своїх членів на конференцию, що відбуде ся в неділю дня 29-го с. м. в Буску в домі читальнї „Просьвіти" о 3-ій год. пополудни. Порядок: 1. Відчитане протоколу з послїдної конференциї. 2. „Історично-літературні замітки про стан руских шкіл в XVII. і XVIII. віках з увзглядненем Академії Могилянської. — Відчит п. М. Мацюка. 3. Методичне опрацьоване поміру і подїлу в обемі 10 на 2 ст. (II. кл.) з початком року. 4. Обговорене тем на сегорічну окружну конференцию. 5. Внесеня членів.

— Страшна пригода або наслїдки за великої обави. Директор львівскої різницї, Александер Ґотлїб, вертав вчера вечером около години чверть на 11 до дому. На дорозї при кінци нової улиці різницї минуло его двох якихсь людий, котрих він пустив перед собою. Они уйшли 20 кроків і задержали ся. З обави, що ті люди готові напасти на него, п. Ґотлїб виймив з кишенї револьвер і підніс его коло лїхтарнї, щоби они видїли, що він узброений і готовий до оборони. Тимчасом тамті оба перейшли на другу сторону тротоару, а один з них в ясній одїжи ішов просто на него. Тогди крикнув Ґотлїб: Стій, а нї, то стрілю! — Незнакомий ішов одинаково дальше, мимо того, що Ґотлїб завізвав его ще другий раз, щоби станув. Коли ще й другий з незнакомих пустив ся, Ґотлїб відступив ся в зад і стрілив. — Один з незнакомих повалив ся на землю, а другий тогди крикнув: Що ви зробили? Ґотлїб видячи, що стало ся, побіг чим скорше на поліцийну вартівню в різници. Доходжене поліцийне ось що показало опісля: Франц Валюшевский зі Львова, лїт 49, жонатий, батько 4 дїтий, городник, властитель реальности ч. 7 ул. Адамова, вертав домів зі свояком М. Тинцем, городником лїт 26 і оба були трохи підпиті; ішли до дому Валюшевского на чай і стрітили якогось пана, а не зважаючи на него, ішли так, як їм того було потреба. Не зважали на то, що той пан до них говорив, бо й не мали думки о якімсь нападї. Аж ось роздав ся вистріл і Валюшевский упав неживий на землю. Коли комісар Лисаковский прийшов на місце нещастя, застав вже там лиш труна. Сумна ся пригода, котра позбавила житя невинного чоловіка і зробила сиротами четверо дїтий, була наслїдком занадто великої обави і роздразненя викликаного тим, що п. Ґотлїб діставав часто листи з погрозами, а що у страха великі очи, то п. Ґотлїб видів напасть всюди, навіть там, де еї не було.

— Вибух в пороховни. Недалеко Мадриду настав вчера страшний вибух пороху у війсковій пороховни, підчас котрого згинуло кількох вояків, а 17 єсть тяжко ранених. Одного робітника, котрий був на 400 кроків далеко від пороховні, також тяжко покалїчило. Вибух був так сильний, що гук від него і потрясене воздуха чути було добре в цїлім Мадридї. В декотрих частях міста і в сусідних селах вибух наробив богато шкоди.

— Арештоване „воскового короля". Перед кількома днями арештовано в Дрогобичи Сруля Лїбермана, званого „восковим королем", котрий на копальнях земного воску доробив ся був великого маєтку. Але як показуєсь, він дорobляв ся богатства не так на самім воску, як на обманюваню, других та на оголошуваню фальшивого банкротства. Скоро Лїберман зголосив конкурс, то можна було певним бути, що він заробив на тім сотки тисячів, а его вірителї тількож стратили на нїм. Перед кількома роками зголосив він також такий конкурс і як кажуть заробив на нїм кругло міліон корон. Мимо того, що нїби він збанкротував, взяв ся він був знову в Бориславі до копаня воску земного, але вже під фірмою своєї жінки і єму вело ся добре, але его вірителї стратили кілька сот тисячів корон. Опісля взяв ся був Сруль Лїберман до нового підприємства, але вже на імя свого сина Филипа. Але тепер вірителї Лїбермана доглупали ся, що то нове підприємство стануло їх гріши отже завізвали его до суду, а той казав замкнути до клїтки фальшивого банкрота і обманця.

Штука, наука і лїтература.

— Книжки до шкільних бібліотек. Рада шк. апробовала слїдуючі виданя Руского Тов. Педаґоґічного на нагороди пильности і до бібліотек шкіл народних: „Оповіданя для дїтий" 40 сот. опр. 54 сот. — „Оповіданя Катренка" 40 с. опр. 54 с. — „Оповіданя Коцюбиньского" 40 с. опр. 54 с. — „Переклади Кримского" 40 с. опр. 54 с. — „Дитячі оповіданя Мамин Сибіряка" 30 с. опр. 54 с. — „Байки Пушкина" 30 с. — „Оповіданя Марка Вовчка" ч. I. 30 с. опр. 44 с. — „Марта Борецка" 40 с. опр. 60 с. — „На прічках" 30 с. опр. 44 с. — „Народні думи" Др. Пачовского 40 с. опр. 60 с.— „Казки ґр. Л. Толстоя" 40 с. опр. 54 с. — „Поеми" О. Кописького 30 с. опр. 44 с. — „Покарана лож" комедийка 20 с. опр. 34 с. — „Малий сьпіванник" 20 с. — „Серед цьвітів" комедия в 2 діях 16 с. опр. 30 с. — „Лис Микита" Ґете-Франко 1 К, опр. 1 К. 30 с. — „Перша китичка" Ярошиньскої 20 с. — „Друга китичка" Ярошиньскої 20 с. Дві разом опр. 54 с. — „Андерсена казки" IV і V. ч. по 50 с. 5 частий разом опр. 2 К. 90 с. — „Дивні при-

---

того на то ми є тут, господарі і мужчини, аби твоїх мулів не допустити до води....

Аґаре не відповідав нїчого. Але він відчужував ся все більше і більше від своїх братів і любував ся своєю розривкою, котра полягала на тім, що блукав самітно цїлими годинами по околичних горах. Ще як був малою дитиною, можна було у него замітити нахил до думаня і розважуваня. Часто покидав свої кози і біг в поле. Забував о звичайних годинах вертати домів і нераз, коли его глядали, находили его самого десь межи скалами, де виграває на сопілцї ріжні тужні думи і піснї. Був майже одинокий між всїми мешканцями долини, що знав гори і їх тайни, а тепер, коли виріс на хорошого паробка, проводив більшу часть свого часу в тих скалистих вертепах. Що він там робив? Нїхто того не знав. Селяни, пастухи і вівчарі оминали его як небезпечного чародія, коли він хороший і кріпкий, вертав нераз пізною порою в ночи з розрадованим лицем із своїх гір. За поясом носив короткий але острий ніж і улюблену сопілку. Так уоружений блукав нераз не вертаючи до дому два, три дни і тілько ночий і з тих своїх прогульок приносив лиш камінє всїлякої краски і вида і рідкі роди трави, нікому не знаної. Тими скарбами прибрав дуже хорошо свою комнатку.

— Чого ти ходиш у ті гори? — говорили нераз братя до него. Не приносиш нї звірини нї нїяких ягід. Цїле твоє житє не будеш нїчим як хиба лише волоцюгою і ми не дамо тобі їсти, бо не хочеш сам на себе нїчого заробити.

Аґаре обійшов був вже половину гір, що окружали долину, коли одного дня вечером повернув вже до хати, аби там відпочити. В дорозї наткнув ся на безліч овець і кіз, що з голоду і спраги в поли поздихали. Він чув нарікання пастухів і проклони селян, котрих худоба пропадала. То був май, а від лютого не було в долинї дощу. Всюди настала страшна біда. Але ще більшої можна було побоювати ся. Вода в камінних долах почала гнити. Напів зріле збіжє держало ся як щетина при земли. Цїла долина була немов попелом вкрита, горячий вітер підбивав хмари пороху, що вкривав овид цїлої околицї.

Коли Аґаре прийшов до хати, застав своїх пятьох братів і вітця, як сиділи перед ватрою, наложеною з сухої трави і гною. Дим наповняв цїлу комнату, чорнив стелю і здоймав ся отвором в поді до гори. Братя сиділи хмурні і мовчаливі. Они саме перед хвилею сперечали ся з собою з причини частих страт в худобі, о які взаїмно себе обжаловували. Молода дівчина сиділа на високій скрини під стїною. Темна хустина вкривала еї голову і спадала на очи, що в сьвітлї огня дивно блищали. То була своячка старого Муноза, що прийшла его просити о сьвіжу воду. Два повні збанї стояли коло неї на земли. Она відпочивала ще перед відходом.

— Слухай, Гуаніто — відозвав ся старий Муноз з сивою бородою — скажи там своїм, що я тобі перед хвилею сказав, що то послїдні збани води, які можу дати. Не маємо вже води.

Аґаре стояв на порозї в дверех, випрямлений з піднесеною головою. Єго лице дивно сияло. Він простягнув руку в напрямі, де сиділа дівчина і сказав:

— Гуаніто, незабаром буде досить води для цїлого сьвіта.

— Ах, ти волоцюго, дармоїде, ти прийшов вже раз! — скрикнули сини Муноза всї враз. — Що ти за цїлий той час робив. Нам вже рук не ставало підливати поля і огороди, а ти сьвітами віеш ся. Прокляте на тебе!

— Не кленіть — сказав отець. — Позвольте менї поговорити з ним, як годить ся. Аґаре, ти при господарстві нї до чого. Я не можу годувати дитини, що не хоче нїчого робити. Мусиш менї сьвято обіцяти, що перестанеш раз волочити ся, инакше я буду мусів прогнати тебе з дому, а твою пайку розділити поміж братів.

— Добре, дуже добре! — озвали ся голоси братів.

— Що ти на то скажеш? — питає отець.— Хочеш при нас лишити ся, Аґаре?

Наймолодший син поглянув по лицях всїх присутних мужчин, але они всї були тверді і неумолимі; тодї его погляд упав на дівчину, котрої голову вкривала темна хустина і котра сиділа мовчки з сияючими очима в кутї нашої темної хати. Немов би говорив до неї самої, сказав віщим голосом:

— Вертаю назад в гори. Але я верну, проводжений безконечною живою радостию, якої ви не причуваєте. Моя довга праця буде нагороджена. Дивіть на моє подерте одїнє, на мої закровавлені ноги, на мозолисті руки, що затвердли і майже скаменїли. Кажу вам ще раз, що я найшов спасенiє для всїх людий, всїх стад тої долини. Заки верну з гір, поспішить напротив мене нарід. Моє імя буде благословене і прикриє імена моїх братів. Ви всї будете мене славити, всї побачите, що верну з гір побідником.

— Він збожеволів! Гірский вітер вивіяв у него розум!

годи комаха Санґвіна“ 48 с. опр. 75 с. — Для шкіл виділових апробовано: „Інститутку“ М. Вовчка 40 с. опр. 60 с. — „Шекспір в повістках“ 30 с. опр. 60 с.

— **Начерки Олекси Кузьми** І. Том. Під таким заголовком появила ся збірка оповідань, котра містить в собі: „Трудна кариера“, „На перебій“, „На посаді“ і „Двак“. — Дістати можна в Ставропигійскій книгарни. — Ціна 2 К.

Господарство, промисл і торговля.

— **Розписанє будови.** Краєвий Виділ королівства Галичини і Володимириї з Великим Князівством Краківским задумує іменем і на рахунок концесіонаря вузкошляхової льокальної зелізниці Переворск-Бахур (Динів) роздати будову тої зелізниці за ричалтовою винагородою окремо в двох частях: 1) від Переворска до Явірника польского о довготї около 34·1 км. з речинцем окінченя на 1 серпня 1903; 2) від Явірника польского до Бахура о довготї около 9·4 км. з речинцем окінченя на 1 серпня 1904. Будівляні роботи і сьвідченя мають обняти: викупно ґрунтів під зелізницю разом з заложенем зелізничої книги, будову спідної верстви шляху, уложенє верхні, насипанє ріню і розвезенє материялів, та виконанє робіт пашляхових (будинків). Постанови о вношеню оферт, зложеню вадії, формулярі офертові, приписи будови і пляни, а також передмір робіт можна переглядати в краєвім бюрі зелізничім (у Львові. соймовий будинок) в будні дни від 9 год. перед полуднем до 3 год. по полудни. Оферту опечатану з написию „Оферта на будову льокальної зелізниці Переворск-Бахур (Динів)“ часть І., а взглядно часть II, треба вносити найдальше до 15 липня 1902 до 11 год. перед полуднем (міский час) до протоколу подавчого Виділу краєвого. Отворенє оферт наступить в 1 салі комісийній в соймовім будинку, того самого дня о 1 год. по полудни; убігаючі ся можуть бути присутні при створеню. Вадию в висоті: 1) 60.000 К для І. части і 2) 45.000 К для II. части має ся зложитя в касі краєвій (соймовий будинок); в случаю принятя оферти вадия буде задержана яко кавция, і має бути в тій цїли доповчена найдальше до 3 днів, числячи від дня повідомленя о принятю оферти, до висоти 5 проц. ричалтової винагороди. Оферти мусять звучати на цілість розписаних робіт будівляних і сьвідчень одної, а взглядно другої части зелізничої лїнїї; оферти, не відповідаючі тому услівю, не будуть увзгляднені; також не увзглядниться ся оферт, до котрих не долучено всїх вимаганих прилог оферти, дальше оферти, до яких не зложено вадиї в часї означенім для вношеня оферт, або в котрих убігаючий ся жадає частинної або цїлковитої зміни підстав оферти. Оферти має підписати убігаючий ся повним іменем і назвиском або повною фірмою; Виділ краєвий застерігає собі право жадати виявленя спільників, входячих в склад спілки. Оферти суть вільні від стемплевої оплати. Зложена оферта обовязує убігаючого ся до дня 15 серпня 1902. Увзгляднені будуть лише оферти краєвих підприємств, котрі викажуть в несумнівний спосіб технічну кваліфікацию і грошеві средства, потрібні до тої будови. Виділ краєвий застерігає собі виразно після власної оцінки вільний вибір межи внесеними офертами, а також і право відкинути всї оферти, розписати нову розправу офертову, або роздати будову в такий спосіб, який признасть відповідним. Маршалок краєвий: *Потоцкий* (в. р.). Член Виділу краєвого: *Лясковский* (в. р.).

Братя гаяьбили і глумили ся. Отець милосердия ся над ним. Але Аґаре вже їх не чув. Тихо вийшов в темну ніч, без найменшого шелесту пішов дорогою і лиш стебла соломи тріщали під его ногами.

— Возьми мій хлїб і їдж — шепнув голос коло его уха.

Він оглянув ся. То була Гуаніта, що вийшла за ним.

— Возьми мій хлїб і напий ся води. То вода від твого вітця.

На плечах мала два глиняні збани. Она нахилила один з них, держачи рукою за шийку. Аґаре пив і дивив ся на лице Гуаніти, що глядїло на него з добротою і милосердієм. Обоє стояли на самотній доріжці посеред спаленого збіжа. Чути було лиш цьвіркане польових коників і дивні звуки, які видають жаби, що глядають на сухій земли роси.

— Бідний хлопче! — сказала Гуаніта.— Менї жаль тебе. Тебе прогнали. Тепер не маєш ніякого пристановища. Коби я знала, де ти гадаєш скрити ся, то хочби упадала з утоми, прийшла би кождого вечера до тебе і принесла половину моєї поживи.

Він обтер уста, взяв половину єї хлїба і відповів:

— Дякую тобі люба. Ти маєш добре серце. Будеш доброю матерю твоїм дїтям. Отже за твою доброту зраджу тобі одно: Коли почуєш голос моєї сопілки, піднеси твою хорошу голову на поли, де будеш працювати, а коли мене побачиш, іди напротив мене; будеш участницею моєї слави.

(Конець буде).

Телеграми.

Відень 27 червня. В Градисцї упав великий град і наробив в цїлій охрестности величезні шкоди.

Льондон 27 червня. Стан здоровля короля Едварда єсть взглядно досить добрий. Король інтересує ся всїм і довідував ся хто з гостий вже від'їхав. Бюлетини урядові суть досить добрі. Велике занепокоєнє викликала чутка, що імовірно потрібна буде друга операция. — Times доносить, що після ореченя лїкарів подужанє короля поступає так борзо, що єсть повна надія, що коронация зможе відбути ся вже в серпни.

Париж 27 червня. Після урядової ноти реформи, сполучені з заведенем дволїтної служби войскової у Франциї будуть вимагати додаткового кредиту в сумі 70 міліонів франків.

Ню-Йорк 27 червня. З Мехіка доносять: Межи командантом залоги в Акапулько, полковником Ґільмером а німецким аташе войсковим Бартельсом відбув ся поєдинок. Ґільмер погиб на місци а Бартельс єсть тяжко ранений.

Харбін (в Манджуриї) 27 червня. Межи хіньскими робітниками вибухла холера. Занедужало 169 людий а померло 81.

Надіслане.

Видания
Руского педаґоґічного Товариства
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видания.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дїтий 80 с. *Нашим дїтям ч. І. 80 с. *Нашим дїтям ч. II. 80 с. *Дїточі вигадки ч. І. 60 с. *Дїточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге виданє) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дїтвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дїтий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цїлком змінене виданє) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарнї Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарни Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову.

Оповіщенє

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-росийского

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греції, Швециї і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи. | Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. — 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опакованє безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччїого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєті, всі томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).